

[Emmert Andersen]

gået ud på at lave et velafbalanceret lovforslag, således at vi både tilgodeser landbruget og miljøet.

Fru Dorte Bennedsen talte om en uoverensstemmelse mellem de to ministre, men her må fru Dorte Bennedsen vist se syner; jeg har i hvert fald ikke bemærket den. Tværtimod har jeg set et vældig godt samarbejde mellem de to ministre og mellem ordførerne for de forskellige regeringspartier i Miljøudvalget og i Landbrugsudvalget, og jeg er ikke skizofren, fordi jeg er ordfører i begge udvalg; jeg har det godt med mig selv, også med hensyn til selve lovgivningsarbejdet her.

Det er jo helt klart, at det, vi snakker om i dag, er en lovgivning, som er baseret på regeringens strategi på marginaljordsområdet. Hovedformålet her er at bevare udyrkede eller ekstensivt dyrkede områder og at beskytte særlig miljøfølsomme områder, og det skal ske gennem ekstensivering eller ved anden miljøvenlig landbrugsproduktion, ved skovtilplantning og ved opretholdelse eller genopretning af naturarealer. Det er jo også det, forslagene sigter på.

Disse forslag har været til høring hos en lang række organisationer, som har haft lejlighed til at ytre sig, og vi må nok sige, at de kommentarer, der er kommet tilbage, mildt sagt har været ret differentierede. Imidlertid er det lykkedes at skabe, synes jeg, nogle meget velafbalancerede lovforslag med skyldig hensyntagen til såvel miljøet som landbruget. Formålsparagraffen i nr. L 213 er jo af offensiv karakter, hvilket også er i overensstemmelse med tidligere folketingsbeslutning.

Så har vi snakket meget om bræmmerne, og jeg synes, det må være direkte ufornuftigt ikke at lade EF være med til at betale her. Her synes jeg SF må komme til besindelse og se, at det er ufornuft.

Ligeledes mener jeg, at tramperiet, den offentlige adgang, som fru Margrete Auken var inde på, bedst er beskrevet i et brev fra Klosterhedens Statskovdistrikt, hvori der står:

»Vedrørende den offentlige adgang vil det i praksis medføre, at der året igennem vil ske øget færdsel gennem nogle af de mest ømtålige biotoper for vort dyreliv. Netop her trives agerhøns, fasaner, småfugle m.m., og netop her har en række dyr ynglepladser, som ikke tåler færdsel i tiden fra 1. april til 31. juli.

Endvidere vil lovforslaget give folk mulighed for at færdes langs åer og bække, hvor odderen i dag har fristed til at yngle og leve i fred og ro. Vi må ikke øge publikums færden i de for dyr mest vigtige biotoper. Vi bør derimod bruge lovforslaget til at øge disse biotoper til gavn for dyrelivet. Det er der behov for. Publikum skal især have mulighed for at komme i naturen, hvor de skader dyrelivet og faunaen mindst muligt, og sådanne arealer findes.«

Det er uforståeligt, at fru Margrete Auken, som jo så gerne vil beskytte naturen, vil ind og ødelægge den, selv når disse advarsler er kommet.

Vedrørende grænsen for søer var fru Margrete Auken også inde på, at hun gerne ville have den nedsat fra 250 m² til et mindre areal, men jeg må lige gøre opmærksom på, at et areal på 250 m² kun er 10 m på den ene led og 25 m på den anden led. Hvor små skal de søer være, som nu også skal beskyttes? Og arealstørrelsen på de 4.000 m² for sammenhængende arealer må også være en absolut nedre grænse.

At fordoble skovarealet fra 12 pct. til 25 pct. af landets areal i løbet af en trægeneration er jo et fornemt mål, som vi kan tilslutte os, og vedrørende de sociostrukturelle foranstaltninger mener vi, at vi her får opfyldt EF-forordningen af 15. juni 1987.

CD vil anbefale lovforslaget. Vi skal ikke forlænge debatten, men tilslutter os det, der er sagt af De Konservative og Venstre.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtspartiet mener, at de lovforslag, vi her har til behandling, nærmest virker, som om den private ejendomsret allerede er afskaffet, og det gav fru Margrete Auken også et flot eksempel på ved at sige, at friheds- og lighedspartierne var dem, der havde hænderne nede i andres lommer, og at de godt kunne bruge alt det, vi andre kunne skaffe. Det tyder på, at det er en højst besynderlig lovpakke, vi har fået her.

Fremskridtspartiet synes da også, det ville være dejligt at have grønne og smukke områder, men vi mener bare, det er landmændene, der har mest forstand på det.

Derimod mener vi, at i hvert fald L 213 med al ønskelig tydelighed viser, at miljøministeren vil sørge for, at stadig flere planter og dyrearter trues med udslettelse, da deres naturlige levesteder forsvinder.